

31. Országos Evangélikus Hittanverseny

Kijelölt igeszakaszok a 2023-as hittanversenyre

Istennel szövetségben – Mózes kivezeti népét Egyiptomból

Bibliaismereti verseny Mózes életéből és az egyiptomi kivonulásról

A korosztály sajátosságaiból adódóan az alábbi szövegeket nem ajánljuk a gyerekeknek önálló feldolgozásra, például fénymásolatként kiosztva, sokkal inkább azt javasoljuk, hogy a diákok a felkészítő tanárokkal és lelkészekkel való megbeszélés és közös tanulás során mélyedjenek el a szövegekben.

1-2. osztály

Mózes születése (2Móz 2,1-10)

Jákób fia, József halála után új fáraó került Egyiptom élére, aki már nem ismert Józsefet. Mivel Jákób utódai nagyon megsokasodtak, a fáraó féltékeny lett Izrael fiaira. Kényszermunkára fogta őket, később pedig megparancsolta a héber bábáknak, hogy ha egy héber asszony fiút szül, akkor meg kell ölniük. A bábák azonban félték az Istent, ezért nem engedelmeskedtek a fáraónak, hanem életben hagyták a fiúgyermeket is. Izrael népe tovább erősödött, ezért a fáraó ismét megparancsolta, hogy minden újszülött héber fiút dobjanak a Nílusba, de a leányokat hagyják életben.

¹Egy Lévi házából való férfi elment, és feleségül vette Lévi egyik leányutódját. ²Az asszony teherbe esett, és fiút szült. Amikor látta, hogy milyen szép, három hónapig rejtegette. ³Amikor azonban nem tudta már tovább rejtegetni, fogott egy gyékénykosarat, bekente szurokkal és gyantával, majd beletette a gyermeket, és kitette a Nílus partján a sás közé. ⁴A gyermek nővére pedig ott állt távolabb, hogy megtudja, mi történik vele.

⁵A fáraó leánya éppen odament, hogy megfürdjék a Nílusban, cselédjei meg ott járkáltak a Nílus mentén. Megpillantotta a kosarat a sás között, odaküldte a szolgálóleányát, és kihozatta azt. ⁶Fölnyitotta, és meglátta a gyermeket; hát egy síró fiú volt! Megszánta, és ezt mondta: A héberek gyermekei közül való ez. ⁷A kisfiú nővére pedig ezt kérdezte a fáraó leányától: Ne menjek, és ne hívjak egy szoptató asszonyt a héberek közül, aki majd szoptatja neked a gyermeket? ⁸A fáraó leánya így felelt: Eredj! A leány elment, és a gyermek anyját hívta oda. ⁹Vidd magaddal ezt a gyermeket – mondta neki a fáraó leánya –, és szoptasd őt helyettem, én pedig megadom jutalmadat! Az asszony magához vette a gyermeket, és szoptatta. ¹⁰Amikor a gyermek

nagyobb lett, elvitte a fáraó leányához, aki a fiává fogadta. Mózesnek nevezte el, mert ezt mondta: A vízből húztam ki.

Mózes és Áron (2Móz 5,1-11 és 2Móz 7,1-13)

⁵Azután bement Mózes és Áron a fáraóhoz, és ezt mondták neki: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Bocsásd el népemet, hogy ünnepet szentelhessen nekem a pusztában! ²A fáraó azonban ezt felelte: Kicsoda az az ÚR, hogy hallgassak a szavára és elbocsássam Izráelt? Nem ismerem az URat, úgyhogy nem is bocsátom el Izráelt. ³Erre ők ezt mondták: Találkoztunk a héberek Istenével. Hadd menjünk ki azért háromnapi járőföldre a pusztába, hogy áldozzunk Istenünknek, az ÚRnak, hogy ne sújtson bennünket dögvésszel vagy fegyverrel. ⁴De Egyiptom királya ezt mondta nekik: Mózes és Áron! Miért akarjátok elvonni a népet a munkájától? Menjetek, folytassátok a kényszermunkát!

⁵Már így is sok a mihaszna nép az országban – mondta a fáraó –, és ti még abba akarjátok hagyni ezekkel a kényszermunkát? ⁶A fáraó még aznap megparancsolta a nép sanyargatóinak és felügyelőinek: ⁷Ne adjatok többé szalmát a népnek a vályogvetéshez, ahogy eddig: Menjenek, és szedjenek maguknak szalmát! ⁸De hajtsatok be rajtuk ugyanannyi vályogot, amennyit eddig kellett készíteniük! Ne engedjete el belőle, mert lusták ezek, azért kiáltozzák: Menjünk és áldozzunk Istenünknek! ⁹Ha nehezebb lesz az emberek munkája, és el lesznek vele foglalva, akkor nem törődnek majd hazug beszédekkel. ¹⁰Kimentek tehát a nép sanyargatói és felügyelői, és azt mondták a népnek: Így szól a fáraó: Nem adok nektek szalmát. ¹¹Menjetek, szedjetek magatoknak szalmát ott, ahol találtok! De a munkátokból semmit sem engedünk el.

⁷Az ÚR azt mondta Mózesnek: Lásd, olyanná teszek a fáraó előtt, mintha isten volnál. Testvéred, Áron pedig a prófétád lesz. ²Te mondj el neki mindent, amit én parancsolok neked! Testvéred, Áron meg beszéljen a fáraóval, hogy bocsássa el országából Izráel fiait! ³Én azonban megkeményítem a fáraó szívét, és bár sok jelet és csodát teszek Egyiptom földjén, ⁴a fáraó mégsem hallgat majd rátok, amíg rá nem teszem kezemet Egyiptomra. Akkor majd kihozom seregeimet, az én népemet, Izráel fiait Egyiptomból súlyos ítéletekkel. ⁵Majd megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az ÚR, ha kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kihozom közülük Izráel fiait.

⁶Mózes és Áron eszerint jártak el. Úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta nekik az ÚR. ⁷Mózes nyolcvan, Áron pedig nyolcvanhárom éves volt, amikor beszéltek a fáraóval.

⁸Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: ⁹Ha így szól hozzátok a fáraó: Tegyetek valami csodát! – akkor mondd Áronnak: Vedd a botodat, és dobd a fáraó elé, hogy kígyóvá változzon! ¹⁰Bement azért Mózes és Áron a fáraóhoz, és úgy cselekedtek, ahogyan az ÚR

parancsolta. Áron odadobta a botját a fáraó és udvari emberei elé, és az kígyóvá változott.¹¹Akkor a fáraó is hívatta a bölceket és varázslókat, és azok, Egyiptom mágusai is ugyanazt tették a maguk titkos mesterségével:¹²mindegyikük odadobta a botját, és azok kígyóvá változtak. De Áron botja elnyelte az ő botjaikat.¹³A fáraó szíve azonban kemény maradt, és nem hallgatott rájuk, ahogyan megmondta az ÚR.

Átkelés a Vörös-tengeren (2Móz 14,1-22)

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Mondd meg Izráel fiainak, hogy forduljanak meg, és verjenek táborn Pí-Hahírót előtt, Migdól és a tenger között, Baal-Cefón előtt! Vele szemben táborozzanak a tengernél! ³Hátha azt gondolja a fáraó, hogy eltévedtek Izráel fiai ezen a földön, körülzárta őket a pusztá. ⁴Én pedig megkeményítem a fáraó szívét, hogy üldözőbe vegye őket, és megmutatom dicsőségemet a fáraón és egész haderején. Akkor megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az ÚR. És így cselekedtek.

⁵Amikor jelentették Egyiptom királyának, hogy elmenekült a nép, megváltozott a fáraónak és udvari embereinek indulata a nép iránt, és ezt mondták: Mit tettünk?! Elbocsátottuk Izráelt a szolgálatunkból! ⁶Befogatott a fáraó a harci kocsijába, és maga mellé vette a hadseregét. ⁷Maga mellé vett hatszáz válogatott harci kocsit meg Egyiptom összes harci kocsiját, mindegyiken csupa kiváló harcost. ⁸Az ÚR megkeményítette a fáraónak, Egyiptom királyának a szívét, és az üldözőbe vette Izráel fiait. De Izráel fiai kivonultak az ÚR kezének oltalma alatt.

⁹Az egyiptomiak tehát üldözték őket – a fáraó minden lova, harci kocsija, lovasa és hadereje –, és utolérték őket, amikor a tenger mellett táboroztak Pí-Hahírótnál, Baal-Cefónnal szemben. ¹⁰A fáraó közeledett. Izráel fiai pedig föltekintettek, és látták, hogy az egyiptomiak utánuk eredtek. Ekkor nagy félelem fogta el őket, és segítségért kiáltottak Izráel fiai az ÚRhoz. ¹¹Mózesnek pedig ezt mondták: Nincs talán elég sír Egyiptomban, hogy a pusztába hoztál bennünket meghalni? Mit tettél velünk, miért hoztál ki bennünket Egyiptomból?! ¹²Nem megmondtuk neked még Egyiptomban, hogy hagyj nekünk békét, hadd szolgáljuk Egyiptomot?! Mert jobb nekünk, ha Egyiptomot szolgáljuk, mint ha a pusztában halunk meg! ¹³De Mózes így felelt a népnek: Ne féljetek! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg benneteket ma az ÚR! Mert ahogyan ma látjátok az egyiptomiakat, úgy soha többé nem fogjátok látni őket. ¹⁴Az ÚR harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg!

¹⁵Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Miért kiáltasz énhozzám? Szólj Izráel fiaihoz, hogy induljanak! ¹⁶Te pedig emeld föl a botodat, nyújtsd ki a kezedet a tenger fölé, és hasítsd ketté, hogy szárazon menjenek át Izráel fiai a tenger közepén. ¹⁷Én pedig megkeményítem az egyiptomiak szívét, hogy menjenek utánuk. Így mutatom meg dicsőségemet a fáraón és egész

haderején, harci kocsijain és lovasain. ¹⁸Majd megtudja Egyiptom, hogy én vagyok az ÚR, amikor megmutatom dicsőségemet a fáraón, harci kocsijain és lovasain.

¹⁹Ekkor elindult az Isten angyala, aki Izráel tábora előtt járt, és mögéjük ment. Elindult az előttük levő felhőoszlop is, és mögéjük állt. ²⁰Odament Egyiptom tábora és Izráel tábora közé, és az a felhő, amely világítani szokott éjjel, sötét maradt, ezért nem közeledtek egymáshoz egész éjszaka.

²¹Mózes kinyújtotta kezét a tenger fölé, az ÚR pedig egész éjjel erős keleti széllel visszafelé hajtotta a tengert, és szárazzá tette a tengerfeneket, úgyhogy a víz kettévált. ²²Izráel fiai szárazon mentek be a tenger közepébe, a víz pedig falként állt mellettük jobbról és balról.

A pusztai vándorlás eseményei (2Móz 17,1-7)

¹Ezután útnak indult Izráel fiainak egész közössége a Szín-pusztából, és ment táborhelyről táborhelyre az ÚR parancsa szerint. Tábort ütöttek Refídímben, de nem volt ivóvíze a népnek. ²A nép ismét perlekedni kezdett Mózesrel, és azt mondta: Adj nekünk vizet, hogy ihassunk! Mózes pedig így felelt nekik: Miért perlekedtek velem? Miért kísértitek az URat? ³De a nép vízre szomjazott, ezért tovább zúgolódott ott a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Hát azért hoztál ki bennünket Egyiptomból, hogy szomjan pusztíts minket gyermekeinkkel és jószágainkkal együtt?!

⁴Ekkor Mózes segítségért kiáltott az ÚRhoz. Ezt mondta: Mit csináljak ezzel a néppel? Kis híja, hogy meg nem köveznek! ⁵Az ÚR pedig így szólt Mózeshez: Menj végig a nép előtt, és végy magadhoz néhányat Izráel vénei közül! Vedd kezedbe botodat, amellyel a Nílusra ütöttél, és menj! ⁶Én majd ott állok előtted a sziklán, a Hóreben. Üss a sziklára! Víz fakad belőle, és ihat a nép. Mózes így cselekedett Izráel vénei előtt. ⁷Azután elnevezte azt a helyet Masszának és Meribának, Izráel fiainak a perlekedése miatt, és mert így kísértették az URat: Közöttünk van-e az ÚR vagy sem?